

Toró T. Tibor: „Segíteni kívánom a fiatalok munkáját!”

2015. 1. 30.

Szombaton tartja III. Országos Küldöttgyűlését az Erdélyi Magyar Néppárt. A marosvásárhelyi tanácskozás előtt Toró T. Tibor pártelnök sajtóbeszélgetésen vett részt. Az elhangzottakat szerkesztett formában közöljük.

Nem sokkal a Küldöttgyűlés előtt úgy tűnik, jelentős változások várhatóak a Néppártban. Hogyan értékeli a párt megalakulása óta eltelt három évet?

Szükségszerű, hogy visszatekintsünk a mögöttünk álló időszakra. 2011-ben kettős ellenszélben hoztuk létre a Néppártot, hiszen két politikai szerveződés mellett jelentünk meg harmadiknak, – félig-meddig zöldmezős politikai beruházásként – és egyik sem örült nekünk, ugyanakkor kérdéses volt, a pártalapításra vonatkozó antidemokratikus romániai törvények mellett, sikerül-e egyáltalán bejegyezzük a Néppártot. Végül beérett a megfeszített munka gyümölcse: létrejött egy erdélyi hálózattal rendelkező párt, mely az általunk mindig is képviselt értékek mentén végzi mind a mai napig munkáját. Az pedig külön büszkeséggel tölt el, hogy ilyen rövid idő alatt három választáson is részt vettünk, és teljesítve a romániai párttörvény feltételeit, nem vallottunk szégyent egyikén sem. Sikerült megkapaszkodnunk az erdélyi politika színterén, megtartva a szoros partnerségi kapcsolatot az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanáccsal – mely életre hívott bennünket – és megalapozva egy erős, értékalapú partnerséget a Székely Nemzeti Tanáccsal. Az a tény, hogy két ilyen jelentős autonómiapárti civil mozgalmat is háttérünknek tudhatunk, felbecsülhetetlen érték.

Az erdélyi partnereken kívül sikerült egyéb, esetleg külföldi vagy anyaországi támogatókra találni?

A Fidesz Magyar Polgári Szövetséget alapító és a Néppártot életre hívó politikusokat huszonöt évre

visszanyúló barátság és közös szocializációs élmények kötik össze, természetes tehát a FIDESZ és a Néppárt közötti - értékalapú és kölcsönös tiszteleten nyugvó - együttműködésünk. Mint minden kapcsolat, olykor ez sem feszültségmentes, de megkerülhetetlen stratégiai viszony. Ez nem azt jelenti, hogy együttműködésünk feltétel nélküli, ahogy ezt sokan - rosszindulatúan - szeretnék beállítani, de az esetleges mélypontok ellenére is stabil a Néppárt és a Fidesz közötti viszony. Ha pedig a nemzetközi politikai színtér felé fordulunk, az Európai Szabad Szövetséget (EFA) kell megemlítenem. Ez az a szervezet, amely értékrendjét tekintve a legközelebb áll hozzánk. Örömmre szolgál, hogy már csak hetek kérdése és a Néppárt teljes jogú tagja lesz az EFA politikai közösségének.

Mi az, amivel nem elégedett, vagy úgy gondolja, nem sikerült megvalósítani az elmúlt időszakban?

Egy felelős vezetőnek nem szabad túl sokat foglalkoznia a sikerekkel. Azok előmozdíthatják a munkát, motiválhatják a tagságot, de mindig a hiányosságok leküzdéséért kell dolgoznunk, azokat kell szem előtt tartanunk. Úgy érzem, a Néppárt nem tudott olyan ütemben növekedni, ahogy azt a megalakulás pillanatában elterveztük. Területi lefedettségünk is hagy kívánni valót maga után, és komoly problémának érzem azt is, hogy nem sikerült egy szakpolitikai háttérhálózatot kiépítenünk. Mindezek fényében érthető, miért nem tudtunk jelentős szavazatnövekedést produkálni. Ennek következtében nem jött még létre az a politikai erőegyensúly, melyre nagy szükség lenne Erdélyben.

Sokan számon kérik a Néppárton - személy szerint az ön felelősségét is említve - annak kapcsán, hogy nem sikerült egyesíteniük az erdélyi autonomista táborot.

Ez a Küldöttgyűlésen megválasztásra kerülő új csapat feladata is lesz. Nyílt titok, hogy határozott szándékunk volt egy, az önrendelkezés mellett feltétel nélkül kiálló, politikai közösség létrehozása. Számtalan pozitív gesztust tettünk - tettem én magam is személyesen - a Magyar Polgári Párt irányába, s úgy érzem, nem rajtunk múlt az együttműködés létrejötte. Ugyanakkor az anyaországi nemzetpolitika képviselőivel sem sikerült teljes mértékben megértetnünk, mi az igazi tétje a Néppárt létének és egy esetleges MPP-Néppárt kiegyezésnek. Olyan politikai erő stabilizálására és erős magyar érdekképviseletre lenne szükségünk, mely a legcsekélyebb mértékben függ egy központosított és korrupt bukaresti főhatalomtól. Lehet, hogy egy esetleges vezetőcsere a Néppárt élén felgyorsíthatja a táboregyesítést, mert sokan az MPP tagjai közül személyemben látták - tévesen - ennek akadályát. Annál is inkább szükségszerű az erők egyesítése, mert a 2016-os önkormányzati választásokon való sikeres szereplés múlhat rajta.

Az elmúlt három év eseményei miként hatottak ki a Néppárt tagságára?

Bár felépítettünk egy országos hálózatot és becsülettel helyt álltunk három országos választáson is, úgy érzem, mindeddig nem sikerült egy igazi kollektív sikerélményt elérnünk, amelyből tagjaink és támogatóink, akik sokszor a demokráciát sajátosan értelmező RMDSZ-potentátok packázásai közepette kell munkájukat végezzék, erőt és hitet merítenének a folytatáshoz. Ez kihat a belső morálra, s érezhetően veszítettünk a lendületből. A 2014-es államelnök-választás óta ez fokozottan tapasztalható, s ez vezetett el ahhoz a sokak számára meglepő lépéshez, hogy tavaly novemberben felajánlottam lemondásomat. Hónapok óta érett bennem ez, a választási eredmény, amely - miért tagadjam - gyengébb volt az általam elvártnál, felgyorsította a döntést. Akkor erősen hittem benne, hogy ezt kell tennem, ám az azóta eltelt két hónap ezt nem igazolta vissza maradéktalanul, hiszen nem éppen azt értem el lépésemmel, amit igazán szerettem volna.

Mégis mi motiválta arra, hogy megtegye?

Két irányba akartam üzenni. Egyrészt az erdélyi magyar közösséggel szerettem volna tudatni, hogy mi olyan politikai szervezet vagyunk, ahol a vezető vállalja a felelősséget döntéseiért, akár ilyen áron is. Ugyanakkor saját táboromnak, a Néppárt tagságának, helyi, megyei és országos vezetőinek kívántam felhívni a figyelmét arra, hogy belső dolgainkkal nincs minden rendben: kicsivel több befektetett munka és az országos csapat által tisztességgel és becsülettel végigvitt kampányhoz hozzáadott helyi érték meghozta volna azt az elvárt növekedést, amelyre szükségünk lett volna.

Pontosan az a közösségi sikerélmény maradt el, amiről az előbb beszéltem: bár ünnepelhettünk volna mi is az államelnök-választás második fordulóját után, mégsem tehetjük, mert a legfontosabb célt, támogatottságunk növelését a magyar-magyar versenyben nem teljesítettük. Lépésemmel a megújulást próbáltam indukálni a pártban, ez azonban – talán belső szervezeti kultúránk sajátossága miatt – felemás módon sikerült. Volt olyan is, aki cserbenhagyásos aktusnak tekintette döntésemet – pedig akik eddig követték politikai pályámat, azok tudják, hogy ez legkevésbé jellemző rám, de helyi és középvezetőink közül sokan saját mulasztásukat is próbálták az országos vezetőség és elsősorban az elnök személyére kivetíteni. Mindezek összessége felerősítette azokat az amúgy minden országos szervezetben a központ (országos elnökség) és a periféria (helyi szervezetek) között valamilyen mértékben mindig létező feszültségeket, amelyek – ha nem kezelik idejében – cselekvésképtelenné tehetik a szervezetet.

Milyen megoldást lát a kialakult helyzet orvoslására?

A dolgok természetes menete az lett volna, hogy letről felfelé kell megújítanunk a pártot, vagyis meg kell vizsgálnunk a helyi szervezetek problémáit, azokra megoldást kell találnunk, s végül az eredetileg áprilisra tervezett küldöttgyűlésen megtörtént volna a Néppárt felső vezetésének megújítása is. Az időközben felerősödött vélemények ugyanakkor arról győzték meg, hogy meg kell fordítani ezt a folyamatot, és egy új országos vezérkar kell, amely képes lesz végrehajtani a helyi és középszintű megújulást.

Egész pontosan mit ért megújulás alatt?

A megújulás egyik – kétségkívül legérthetőbb és leglátványosabb – formája a vezetőkcsere. Számomra egyértelmű, ki az, aki leginkább képes a megújulási folyamatnak élére állni, összefogni és becsatornázni mindazokat a kreatív energiákat, amelyek csapatunkban megvannak. Szilágyi Zsolt, aki 25 éves politikai tapasztalattal rendelkezik, akivel emberi és szakmai kapcsolatomban is kiváló, s aki az államelnök-választási kampány alatt bizonyította alkalmasságát határozottan ilyen személy. Zsolt alkalmas arra, hogy a megújulás arca legyen.

Ezek szerint Szilágyi Zsoltot látná legszívesebben a Néppárt elnöki székében?

Igen, ez az általam elképzelhető legpozitívabb forgatókönyv. Ő az a személy, aki körül ki lehet alakítani egy széles körű konszenzust. Egy biztos: mi ketten soha nem fogunk egymás ellenében versengeni még az elnöki pozícióért sem, vagyis ha vállalja a tisztséget, megnyugvással adom át neki a stafétát, sőt, segítek neki abban, hogy sikeresebb elnök legyen, mint amilyen én voltam közel négy éven át.

Véleménye szerint egy elnökcsere önmagában elegendő megoldás a Néppárt megújítására?

Közel sem. Ez csak az egyik a feltételek közül. Jó lenne még több fiatalot látni a Néppárt elnökségében. Arra számítok, hogy akár 3-4 új arc is bekerülhet az országos vezetőségbe, akik friss energiát és dinamizmust hozhatnak.

Ez azt jelenti, hogy biztos nem vállal tisztséget az új vezetésben?

Nem akarok teljesen visszavonulni, mert úgy érzem, szükség van az általam felhalmozott tudásra és politikai tapasztalatra az erdélyi közéletben. Mindenképp segíteni kívánom a fiatalok munkáját. Ha azonban Szilágyi Zsolt nem vállalja az elnökséget, akkor kénytelen leszek elgondolkozni azon, milyen formáját választjuk a megújulásnak. Bármilyen is legyen a szombati küldöttgyűlés végeredménye, változtatnunk kell eddigi mentalitásunkon és egy harcosabb, még határozottabb kiállásra van szükségünk az általunk fontosnak gondolt értékek mentén. Ez mindenképp szükséges ahhoz, hogy 2016-ban jó eredményt érjünk el a helyhatósági választáson. A tét nagy, hiszen ha a Néppárt megbukik, a nemzeti politizálás nehéz helyzetbe kerülhet.

A szombati küldöttgyűlés - szokatlan módon - részben zárt ajtók mögött fog zajlani. Miért érezték fontosnak a nyilvánosság kizárását?

Vannak olyan pillanatok egy szervezet életében, amikor zárt körben eredményesebben lehet dolgozni. Nem szeretnénk egy ilyen kiemelten fontos pillanatban plusz terheket róni a küldöttekre és döntéshozókra. Ezért a sajtó és a nyilvánosság megértését kérjük, s ahogy eddigi munkánk során mindig, most is bátran állíthatom, hogy minden fontos részletről tájékoztatjuk az érdeklődőket.

(L.T.)